

GAZETA

GIEŁDOWA I LOSOWANA

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzący co tydzień

Przepisy i zwyczaje na giełdach wszechświatowych

We wszystkich organizacjach, mających wpływ na rozwój naszego życia gospodarczego, ujawniają się prądy, zmierzające do przeprowadzenia reform, jakie z postępem czasu okazują się niezbędne.

W kwestjach giełdowych — zgodnie z programem naszego pisma — niejednokrotnie zabieraliśmy głos i wskazywaliśmy, jakie reformy, zdaniem naszym, należałoby przeprowadzić, by giełda stołeczna mogła stać na wysokości zadania narówni z większymi rynkami zagranicznymi.

W czasach ostatnich odzywały się poważne głosy na temat reform tych i prawdopodobnie dyskusja nie będzie zamknięta, tembardziej, że wiele jeszcze kwestyj wymaga bliższego omówienia i oświetlenia.

Do kwestyj tych należy między innymi bezpieczeństwo lokaty w papierach wartościowych, t. j. aby nabywający je miał absolutną pewność, że nabywa papier autentyczny, a nie falsyfikat.

By bliżej się zapoznać ze zwyczajami i przepisami, jakie panują zagranicą, nawiązaliśmy kontakt z zarządami większych giełd zagranicznych, a otrzymany stąd materiał zamieszczać będziemy stopniowo na łamach Gazety Giełdowej i Losowań.

GIEŁDA BERLIŃSKA.

Dziś zamieszczamy przepisy giełdy berlińskiej, przy której czynna jest komisja kwalifikacyjna, mająca za zadanie opinjowanie, czy ten lub inny walor może być dopuszczony do obrotów giełdowych.

Przepisy, opracowane przez powyższą komisję kwalifikacyjną, obejmują dwa działy, a mianowicie:

a) środki, zapobiegające fałszerstwu,
b) bankowo-techniczne udoskonalenia druku papierów wartościowych.

Ponieważ materiał, uzyskany przez nas, jest bardzo szczegółowy, a zatem zbyt obszerny, podajemy więc ważniejsze ustępy.

Środki, zapobiegające fałszerstwu.

Wykonanie papierów wartościowych można powierzać tylko wytwórniom papierów wartościowych, a więc zakładom w tej dziedzinie wyspecjalizowanym, które mogą wykazać się dostatecznym doświadczeniem i są zaopatrzone w nowoczesne przyrządy, instalacje, maszyny i urządzenia kontrolne.

Poszczególne rodzaje papierów wartościowych, emitowane przez różne instytucje, muszą być w ten sposób wykonane, aby zewnętrzną swą formą odróżniały się od siebie w możliwie największej mierze.

Należy stosować w każdym wypadku inne kompozycje obramień, rysunku tła i kroju liter tytułowych, jak również dobrać odróżniające je od siebie farby.

Papier używany na druki wartościowe powinien być zaopatrzone w wykonane na maszynie papierniczej znaki wodne. Znaki wodne, wykonane w ogólnym bieżącym desenie, stanowią czynnik ochronny papieru tylko wtedy, jeżeli papier z takimi

znakami wodnymi nie jest w wolnym handlu do nabycia. Papier używany na druki wartościowe powinien być sporządzony ze szmat.

Obramienia i tła ochronne muszą być wykonane w formie giloszów. Pod nazwą giloszów należy rozumieć subtelną, według zasad geometrycznych, w najrozmaitszych wzorach skomplikowany zespół maszynowo wykonanych linii ochronnych. Płyty ochronne, składające się wyłącznie lub przeważnie z linii równoległych, prostych lub falistych, oraz wykonane metodą punktową, nie mogą być uważane jako gilosze.

Wszelkie płyty oryginalne i drukowe muszą być wykonane indywidualnie na każdy rodzaj papierów wartościowych z osobna, w całości przez wytwórnię papierów wartościowych. Posługiwanie się do tego celu częściami i środkami pomocniczymi, które są w stanie gotowym w handlu do nabycia, jest wzbronione.

Wykluczone jest wykonywanie druku papierów wartościowych metodą litografii. Numeracja papierów wartościowych na płaszczach i arkuszach kuponowych musi być uskuteczniona zapomocą automatycznie pracujących mechanizmów na maszynach drukarskich.

Firma wytwórni papierów wartościowych winna być umieszczoną na każdym odcinku, t. zn. na płaszczu i na każdym kuponie i talonie.

Wszystkie papiery wartościowe muszą zawierać nadruk rezerwujący: umieszczenie doręczne-

go podpisu urzędnika kontrolującego oraz wciągnięcie folja rejestru akcyj lub obligów. Oba te nadruki muszą być bezwzględnie wypełnione, nawet wówczas, gdy statut danego towarzystwa wyraźnie tego nie nakazuje.

Bankowo-techniczne udoskonalenia druku papierów wartościowych.

Numer sztuki należy umieszczać wyłącznie w prawej górnej połowie papieru wartościowego dla uniknięcia uszkodzenia numeru przy składaniu we dwoje. Wartość nominalna sztuki winna być powtórzona na prawym górnym rogu poza obramowaniem. Przy papierach o stałym oprocentowaniu należy poza to na miejscu tem powtórzyć stopę procentową, względnie serię, literę etc. Różne odcinki tej samej emisji winny się różnić kolorami.

Wartość nominalna papieru wartościowego winna być podana na wszystkich kuponach dywidendowych i procentowych.

Talon winien być zawsze umieszczony u dołu arkusza kuponowego. Na talonie winna być uwidoczniiona nominalna wartość waloru i najbliższy termin płatności kuponu dywidendowego lub procentowego. Przy kuponach procentowych — również okres, na jaki nowy arkusz zostaje wydany.

Następnie podane są wskazówki, co do wymiaru samych papierów wartościowych, talonów, kuponów oraz różne inne przepisy, głównie co do akcji, niemające zresztą zasadniczego znaczenia.

Dyrekcja Główna

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie

podaje do wiadomości, że zgodnie z Ustawą Towarzystwa odbędzie się w dniu 1 października 1934 r. losowanie listów zastawnych Towarzystwa.

Czynności te rozpoczną się o godzinie 9 w Sali Ogólnych Zebrań Towarzystwa przy ul. Kredytowej 1

FERNAND LAMOUREUX

Dyrektor Centralnego Biura francusko-polskich studiów ekonomicznych.

Trudności, związane z wprowadzeniem w życie układów ekonomicznych francusko-polskich

Korzystając z czasowej bytności w Polsce wybitnego znawcy francusko-polskich stosunków gospodarczych, pana Fernanda Lamoureaux, autora pracy „Extension des relations économiques Franco-Polonoises“ (Montpellier 1934).

Redakcja nasza zwróciła się do niego z prośbą o naszkicowanie krótkiego zarysu, oświetlającego ewolucję wzajemnych stosunków gospodarczych francusko-polskich w ujęciu historycznym.

Polityka handlowa każdego państwa zdążyła w dwóch zasadniczych kierunkach: do osiągnięcia maximum eksportu i do ograniczenia do minimum wwozu na rynek wewnętrzny.

Przystępując do rozważania problemu z punktu widzenia interesów dwu państw, stwierdzam na wstępie, że jest rzeczą wskazaną, aby Francja utrzymywała ścisły kontakt z Polską w dziedzinie gospodarczej. Leży to nietylko w interesie samej Francji, lecz również i sytuacja ekonomiczna całej Europy zdaje się na to wskazywać.

Niestety, dotychczas, możliwości współpracy gospodarczej obu państw nie są wykorzystane w sposób wyczerpujący. Są to niewątpliwie skutki wojny, która strąciła Francję z piedestału wolnej polityki handlowej i uzależniła ją od nowego porządku europejskiej ekonomiki powojennej. Umowa francusko-polska, wyrażająca się w artykułach 238 i 297 Traktatu Wersalskiego, kładzie koniec niezdrowym stosunkom gospodarczym w Europie i wyciąga oba państwa z chaosu powojennego.

Układ, regulujący kwestję przemysłu naftowego, jest pierwszym dokumentem, świadczącym o nawiązaniu stałych węzłów współpracy gospodarczej i finansowej naszych dwóch narodów.

Pierwsza konwencja handlowa francusko-polska zawarta 6 lutego 1922 r. dotyczy sprawy taryf celnych. Akt ten wywarł znamienny wpływ na orjentację polskiej polityki celnej i między innymi obniżył taryfę celną w ruchu handlowym między Polską a krajami ościennymi. Najbardziej efektywnym i bezpośrednim skutkiem tej umowy był rozwój

i wzrost obrotów handlowych. Pominąwszy kilka szczegółów, nie mających zasadniczego znaczenia dla istoty wzajemnych stosunków, umowa ta stała się fundamentem dla stałej i racjonalnej współpracy w dziedzinie wymian towarowych obu państw.

W roku 1925 zostaje podpisany nowy układ handlowy, który jest bezpośrednim wynikiem poprzedniej umowy.

Najważniejszym punktem wspomnianego układu było przyznanie Francji klauzuli najwyższego uprzywilejowania.

Paragraf ten nie gwarantował jednak Polsce tych samych praw, jakie otrzymała Francja, był przeto wysoce dla Polski krzywdzący.

Otóż jeszcze jedna z przyczyn wielu trudności w zastosowaniu in extenso umów i układów handlowych.

Przez wejście w życie traktatu handlowego niemiecko-francuskiego, w którym to Niemcy w stosunku do Francji uzyskały prawa korzystania z klauzuli najwyższego uprzywilejowania, znalazła się Polska nagle w sytuacji ogromnie niekorzystnej. Nawiązano wobec tego rokowania pomiędzy rządami polskim i francuskim, zakończone podpisaniem traktatu handlowego polsko-francuskiego 24 kwietnia 1929 r. który przyznał Polsce nareszcie

klauzulę najwyższego uprzywilejowania narówni z Niemcami a wraz z tem otrzymuje Polska cały szereg zniżek taryfowych.

Z traktatu tego, który dotychczas nie został ratyfikowany, jedynie kilka klauzul zostało wprowadzonych w życie z dniem 15 października 1929 r.

Protokół dodatkowy do umowy handlowej francusko-polskiej z 12 sierpnia 1932 r. reguluje niektóre kwestje, dotyczące systemu konyngentów importowych, istniejących w obydwu krajach. Oprócz tego wypełnia luki, znajdujące się w poprzednich umowach.

Wreszcie jeszcze kilka umów zostało podpisanych, które pomimo, że nie miały charakteru wybitnie ekonomicznego, wywarły pewien wpływ na stosunki ekonomiczne. Są to: umowa konsularna, konwencja, tyżca się przekazywania aktów prawnych i umowa, regulująca kwestję opieki prawnej.

W swoim czasie, podczas podróży dyplomatycznej ministra Barthou do Polski, krążyły pogłoski o podpisaniu nowego traktatu handlowego francusko-polskiego. W kwietniu 1934 r. francuski minister spraw zagranicznych wygłosił następujące zdanie: „W nawale tak różnorodnych problemów, jakie wstrząsają Europą, przyjaźń Polski i Francji stanowi czynnik pokoju, stabilizacji, ładu i bezpieczeństwa, z

których stosunki handlowe polsko-francuskie powinny w pierwszym rzędzie korzystać“.

Jednak światowa konjunktura gospodarcza nie sprzyja zawarciu nowego układu, albowiem przeżyjemy obecnie okres, w którym w jednej strony daje się zauważyć wspaniały rozwój udoskonaleń technicznych, z drugiej zaś — zahamowanie normalnego biegu życia gospodarczego w stosunkach międzynarodowych.

Podczas, gdy udoskonolenia komunikacyjne i ułatwienia, stosowane przy wymianie myśli ludzkiej, rozwijają się potężnie, mnożą się jednocześnie przeszkody nie do przewyciężenia w ruchu towarowym.

Najpoważniejszą bezsprzecznie przeszkodą, hamującą normalny bieg ruchu towarowego, są istniejące bariery celne, dla obalenia których zaczęto się uciekać do najwymyślniejszych środków, jak np. manipulacje dumpingowe.

Ilość towarów, dopuszczonych na rynek wewnętrzny, została w rozmaity sposób ograniczona. Nazwano to systemem kontyngentów.

Niezależnie od tego niektóre państwa wprowadziły reglamentację dewiz, co w wysokim stopniu utrudnia wymianę towarów, zwłaszcza przy regulacji należności, stąd wynikających.

Wreszcie spadek walut został celowo przeprowadzony, ażeby zapewnić sobie przewagę na rynkach zagranicznych.

Ogólnie biorąc, chaos w produkcji zbiega się ze stosowaniem środków najbardziej brutalnych, a to w celu stwarzania warunków, sprzyjających osiągnięciu samowystarczalności gospodarczej.

Oslabienie importu w danym kraju pociąga za sobą obniżenie eksportu, czego bezpośrednim rezultatem bywa spadek do minimum ruchu handlowego całego świata wogóle, a Polski i Francji w szczególności.

Pomimo to rozmaite przejawy wskazują na możliwość rozwoju stosunków ekonomicznych francusko-polskich w przyszłości. Możliwości powiększenia wymiany towarów między obydwoma państwami dotychczas nie zostały zrealizowane tak, jak się tego można było spodziewać, jedynie tylko z powodów, które powyżej wyłuszczyłem.

BILANS BANKU POLSKIEGO

z dn. 20 września 1934 r.

W ciągu drugiej dekady września zapas złota powiększył się o 0,4 milj. zł. do 494,1 milj. zł., natomiast stan pieniędzy zagranicznych i dewiz obniżył się o 0,7 milj. zł. do 47,6 milj. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zmniejszyła się o 17,4 milj. zł. do 725,7 milj. zł., przyczem portfel weksłowy spadł o 4,2 milj. zł. do 635,4 milj. zł., portfel biletów skarbowych zdyskontowanych — o 5,0 milj. zł. do 36,2 milj. zł., oraz stan pożyczek zabezpieczonych zastawami — o 8,2 milj. zł. do 54,1 milj. zł.

Zapasy polskich monet srebrnych i bilonu wzrosły o 13,8 milj. zł. do 37,0 milj. zł.

Pozycje „inne aktywa“ i „inne pasywa“ uległy zmniejszeniu: pierwsza o 5,3 milj. zł. do 163,8 milj. zł., druga — o 19,2 milj. zł. do 211,4 milj. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania wzrosły o 32,4 milj. zł. do 279,8 milj. zł.

Obieg biletów bankowych, w wyniku wyżej omówionych zmian, zmniejszył się o 24,1 milj. zł. do 924,4 milj. zł.

Pokrycie złotem zmniejszyło się z 45,05% do 44,75% i przekracza normę statutową o przeszło 14 punktów.

Stopa dyskontowa — 5%, zastawowa — 6%

WĘGIEL

i KOKS

w wyborowych gatunkach, po cenach konkurencyjnych, dostarcza w ładunkach wagonowych i wozowych (począwszy od jednej tonny), ładowany wprost z wagonów na naszej boczniczy kolejowej. Solidna i akurata obsługa.

Tow. Przemysłowo-Handlowe
Sp. Akc. ul. Królewska 6.
Telefony: 552-30 centrala

Składy: bocznicza kolejowa ul. Towarowa 1, tel. 201-99

A. L. Sojka

Jak powiększyć fundusze komitetu pomocy powodziom?

W dniu 25 b. m. w lokalu Banku Gospodarstwa Krajowego obradowała pod przewodnictwem p. dyrektora Garbusińskiego, Sekcja finansowa Komitetu Stołecznego pomocy ofiarom powodzi z udziałem przewodniczącego Komitetu, p. wojewody Jaroszewicza oraz przedstawicieli Komitetów Starościńskich.

Pan wojewoda Jaroszewicz zwrócił uwagę, iż ofiarność publiczna słabnie, jak to zaobserwować można przy zaleganiu składek od różnych organizacji, które w swoim czasie zadeklarowały się płacić pewne sumy.

Zebrane dotychczas kwoty starczyły zaledwie na zaspokojenie najniezbędniejszych potrzeb, a tymczasem dziś, wobec zbliżają-

cej się zimy, pomoc ta musi być wydatniejsza i to do czasu nowych zbiorów.

Z rozmaitych projektów, jakie rozważano, większą dyskusję wywołał projekt p. posła Bruna, który uważa, iż należałoby zbórkę powszechną zorganizować w podobny sposób, jak akcja propagandowa na rzecz Pożyczki Narodowej.

Odzywały się głosy za i przeciw stosowaniu przymusu w akcji na rzecz powodziom. Celem jednak zbadania wszelkich wniosków, jakie się podczas dyskusji wyłoniły, powołano podkomisję, złożoną z pięciu osób. Podkomisja ta w nadchodzący czwartek na który to dzień zwołane jest następne posiedzenie Sekcji, przedstawi konkretne wnioski.

Okazuje się, iż z wszystkiego zebrano dotychczas zł. 6 milionów, a według przewidywanych obliczeń niezbędne są jeszcze 22 miliony.

Nasuwa się poważne pytanie, skąd uda się sumę taką zdobyć, gdyż drogą zbiórki, sądząc z dotychczasowej praktyki, będzie to bardzo trudne.

Szukać więc należy innych źródeł, aby zasilić fundusze Komitetu, by mógł sprostać tak trudnemu zadaniu.

Byłoby wskazane, aby zdobyciem potrzebnych funduszy zajęła się tak popularna i pożyteczna instytucja, jaką jest Polski Czerwony Krzyż. W wielu państwach instytucje podobne korzystają z przywileju, iż mogą w

razie potrzeby wypuszczać bony premjowe na dłuższe okresy.

Gdyby więc Polski Czerwony Krzyż wypuścił milion bonów po zł. 20, to niewątpliwie subskrypcja dałaby pożądane rezultaty.

Bony takie wypuściły w swoim czasie: Austria, Węgry, Holandia, Włochy, Serbia, Bułgaria. W innych państwach bony premjowe na różne cele społeczne, filantropijne i t. p. są również wypuszczane.

Praktyka dotychczasowa wykazuje, iż bony premjowe cieszą się dużym popytem wśród szerszych mas społeczeństwa i dlatego zrealizowanie projektu powyższego nie natrafi przypuszczalnie żadnych trudności.

Szlachetny czyn hr. Jakóba Potockiego

Umarł wielki pan, nosiciel jednego z najwspanialszych nazwisk polskich, potomek historycznego rodu. Dziś w demokratycznej Rzeczypospolitej zgon jego przeszedłby niepostrzeżenie, jak zgon jednego z milionów jej mieszkańców, gdyby ostatni akt tego życia nie promował go na najwyższy stopień obywatela, który dobrze zasłużył się swemu społeczeństwu, Polaka, który dobrze zasłużył się swemu narodowi, człowieka, który dobrze zasłużył się ludzkości.

I arystokrata, który dobrze zasłużył się swojej warstwie, gdyż hrabia Jakób Ksawery Aleksander Potocki, zmarły w Helenowie pod Warszawą w noc z 27 na 28 września, wprawdzie przez całe swe życie dawał dowody żywej czujności społecznej, jednak ostatnim przedśmiertnym gestem dźwignął się i urósł do rozmiarów wielkiego obywatela, ożywionego wzniosłym ideałem społecznym i humanitarnym.

Jeden z najbogatszych ludzi w Polsce, cały swój majątek, złożony z wielkich włości i licznych dóbr miejskich wartości ponad 60 milionów złotych, tudzież bezcennych skarbów artystycznych, przekazał na cele publiczne.

Wszystkie swe posiadłości w kraju o łącznym obszarze 60.000 hektarów, dobra ziemskie i miejskie w kraju i zagranicą przeznaczył zmarły na stworzenie Fundacji dla walki z gruźlicą i rakiem. Swoje galerie obrazów, zbiorów artystycznych, precjoz i pamiątki rodzinne przekazał Muzeum Narodowemu. Olbrzymie księgozbiory, zasobne w najradsze białe kruki, zapisał Bibliotece Publicznej w Warszawie.

Pierwsze słowa testamentu s. p. Jakóba Potockiego brzmią następująco:

Dążąc, by majątek odziedziczony po przodkach moich stał się wartością trwale pożyteczną, i uważając, że obowiązkiem moim, jako człowieka obdarzonego wyrokami boskimi, majątkami ziemskimi oraz szczytnymi tradycjami najlepszych synów mego rodu, jest przyczynienie się do

ulżenia doli ludzkości, a narodu polskiego w szczególności — postanawiam przeznaczyć mój majątek na utworzenie fundacji, która ma przyczynić się do ulżenia doli obywateli państwa polskiego, zmniejszając cierpienia ludzkości, spowodowane niezwal-



czonemi dotąd przez badawczą myśl ludzką chorobami, a w szczególności rakiem i gruźlicą.

Olbrzymią fortunę Jakóba Potockiego, darowaną społeczeństwu, stanowią: rozległe klucze, rozrzucone po całej Polsce, między innymi Brzeżany w Tarnopolskiem wraz z miasteczkiem tego samego imienia, Naraj w Tarnopolskiem, Osieck i Miastków w Lubelskiem, Wysokie Litewskie z olbrzymim pałacem w Poleskiem, Telatycze w Białostockiem, Helenów (pałac) i Jaktorów (za Leśną Podkową) w Warszawskiem — ogółem ponad 60.000 hektarów. Wspaniałe wille w Biarritz i Cannes, place w Juan-les-Pins, kopalnia żelaza w

Pirenejach, dwa okazałe pałace w Paryżu przy ulicy Durmont d'Urville i d'Eylau. Bezcenne skarby w postaci dzieł sztuki, wspaniały zbiór obrazów szkoły holenderskiej w Paryżu, galerja arcydzieł malarstwa w Helenowie, księgozbiory zasobne w bajonńskiej wartości białe kruki, artystyczne precjoza i klejnoty rodzinne.

Ponadto olbrzymia ilość sreber. Srebra, przedstawiające wartość artystyczną, zmarły polecił przekazać Muzeum Narodowemu inne zaś spieniężyć na rzecz fundacji dla walki z gruźlicą i rakiem. Fundacja przewiduje założenie laboratorjów, instytutów badawczych i doświadczalnych i klinik, umożliwianie lekarzom studjów specjalnych, liczne stypendja i nagrody za postępy, osiągnięte na polu zwalczania dwu najstraszliwszych plag ludzkości. Statut fundacji, szczegółowo opracowany, powołuje na jej członków zarządu:

Prezesa mianowanego przez ministra opieki społecznej; dziekana wydziału lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego; prezesa Instytutu Radowego im. Curie Skłodowskiej prezesa Polskiego Towarzystwa badań nad gruźlicą; prezesa Polskiego Towarzystwa do zwalczania raka; prezesa Prokuratury Generalnej; prezesa Komisji sejmowej dla spraw zdrowia publicznego.

Gdy ostatnia wola zmarłego została zakomunikowana władzom państwowym, zawiadomiony o tem Prezydent Rzeczypospolitej nadał ofiarodawcy wielką wstęgę orderu Polonia Restituta. Insygnia orderu wręczył złożonemu niemocą Jakóbowi Potockiemu na trzy dni przed jego śmiercią dnia 24 b. m. podsekretarz stanu w prezydjum Rady Ministrów, p. Krzysztof Siedlecki w obecności wiceministra opieki społecznej, p. Eugenjusza Piestrzyńskiego.

Jakób Potocki, syn Stanisława i Marii z domu Sapięha, urodzony w Berlinie 26 stycznia 1863 r. był ostatnim z rodu Potockich linii na Brzeżanach — Narajowie.

Odziedziczone bogactwa nie legły murem między ich posiadaczem a życiem. Jakób Potocki słynął zawsze z wysokiego poczucia obowiązków społecznych, jakie nakładał nań przywilej majątności. Łożył olbrzymie sumy na budowę kościołów, domów ludowych, szpitali, świetlic, ochronek i przytułków tak dla ludności polskiej, jak dla ukraińskiej i żydowskiej.

Rodzinne miasto Brzeżany nadało mu godność obywatela honorowego, szereg organizacji społecznych i dobroczynnych powołało go do grona swych członków honorowych, m. in. „Opieka Polaka“ w Berlinie.

Ofiarność zmarłego szła w parze z takimi zaletami charakteru, jak skromność, pracowitość, uczynność, niechęć do zewnętrznych błichtrów i rozgłosu. Zalety te zjednały mu powszechny szacunek.

Nie posiadał bliższych krewnych. Od lat trapił chorobą i przecuciem zbliżającą się śmierci, dawno już powziął zamiysł ofiarowania swego olbrzymiego majątku na cele naukowe i humanitarne w szczególności na rzecz badań nad rakiem i gruźlicą. Jego skarby artystyczne i biblioteczne stanowiąc będą bezcenny wkład do Muzeum Narodowego i Biblioteki Publicznej.

Szlachetne swe zamiary s. p. Jakób Potocki — wspomagany kilkumiesięczną współpracą wybitnego działacza państwowego, obecnie notariusza Zygmunta Zambierzowskiego — przyoblekł w kształt czynu, kładąc zamierającą ręką podpis pod testamentem. Społeczeństwo polskie winno zmarłemu dobroczyńcy głęboki hołd!

Najkrótszy czas przewozu, ułatwienie formalności celne, dostawa do domów, niske taryfy

o t o
z a l e t y
frachtu lotniczego
P. L. L. „L O T”

Polska sieć komunikacji powietrznej obejmuje miasta: Gdańsk, Gdynię — Katowice — Kraków — Łwów — Poznań — Warszawę — Wilno — Berlin — Brno — Bukareszt — Czerniowce — Rygę — Salaniki — Sofję — Tallin — Wiedeń.

GIEŁDY PIENIĘŻNE

Warszawa.

(21.IX — 27.IX).

Obroty na giełdzie warszawskiej w okresie sprawozdawczym z dnia na dzień coraz bardziej były żywsze tak w dziale papierów procentowych, jak i dywidendowych.

Szersze masy nareszcie zrozumiały, iż polskie papiery procentowe stanowią korzystną lokatę kapitałów, więc tem się tłumaczy wzmagający się z dnia na dzień popyt i, co za tem idzie, stopniowy wzrost kursów.

Kulisa przyjmuje głównie udział w obrotach papierami dolarowemi, gdyż tu najłatwiej wyzskać różnicę kursową.

Na rynku spekulacyjnym ruch stopniowo zanika, gdyż tak obroty banknotami dolarowemi, jak i monetami złotymi uległy poważnej redukcji z powodu zupełnego braku zainteresowania ze strony tych sfer, które ongi duży udział przyjmowały w transakcjach.

Na rynku dewizowym obroty były w dalszym ciągu małe. Zapotrzebowanie dzienne było pokrywane przez Bank Polski przy wybitnym udziale innych banków.

Tendencja dla dewiz zagranicznych miała odcień mocniejszy, świadczą bowiem o tem wyższe kursy większości dewiz, a więc: Gdańska, Medjolanu, Nowego Jorku, Paryża, Pragi i Zurichu. Pozostałe dewizy (Amsterdam, Berlin, Bruksela i Londyn) obniżyły się w większym lub mniejszym stopniu.

Rynek pożyczek państwowych wykazywał w dalszym ciągu poprawę. Obroty były dość liczne i ożywione. Znow pod względem ilości obrotów pierwsze miejsce zajęły 5% Poż. Konwersyjna oraz 7% Poż. Stabilizacyjna, które codziennie zawierano transakcje po kursach stopniowo się podwyższających.

Z pożyczek premjowych najbardziej się interesowano 3% Prem. Poż. Budowlana, która dotychczas zasadniczo zbyt nisko była oceniana i kurs osiągnął odpowiednią zwykłą, zwłaszcza w końcu okresu. Dolarówka rów-

niez się podniosła, lecz w mniejszym stopniu, natomiast 4% Prem. Poż. Inwestycyjna pomimo nastąpić mającego ciągnięcia 1 października r. b. z zupełnie niezrozumiałych powodów w końcu okresu nieznacznie się obniżyła.

Pozostałe pożyczki, a mianowicie 5% Konwers. Poż. Kolejowa i 6% Poż. Dolarowa dążyły również w kierunku zwykłym.

Na rynku prywatnych papierów lokacyjnych nastroj był również mocniejszy. Z listów zastawnych warszawskich najwięcej transakcyj zawarto 4½% list. zast. Ziemskimi oraz 5% list. zast. m. Warszawy z 1933 r. Obracano również 4%, 8% oraz 7% dolarowemi jak również 4½ i 5% (dawne) m. Warszawy po kursach wyższych od poprzednich. Z listów zast. Tow. Kred. Przem. Polskiego na rynku się pojawiły tylko 8%.

Z listów zastawnych prowincjonalnych notowano tylko kursy 5% list. zast. m. Łodzi i m. Lublina z 1933 r. O niektóre listy innych towarzystw wprawdzie się dopytywano, lecz z powodu braku materiału do transakcyj urzędowych nie doszło.

Obligacje magistrackie wobec zbliżającego się losowania na rynku się nie pojawiły. Zakupiono tylko partję 5½% obligacji po 53.50.

Na rynku akcyjnym sytuacja była o wiele lepsza, niż w okresie poprzednim. Dość porównać ceduły giełdowe z okresu sprawozdawczego z cedułami z okresów poprzednich, by się przekonać o wzroście ogólnego zainteresowania akcjami. Przedmiotem obrotów giełdowych było o wiele więcej obiektów, niż poprzednio. Kursy prawie wszystkie doznały poprawy. Największe nadwyżki kursowe osiągnęły akcje Banku Polskiego oraz Warsz. Tow. Fabryk Cukru, inne bowiem zwykowały również, lecz w mniejszym stopniu. Obracano więc oprócz powyższych akcjami Warsz. Tow. Kopalń Węgla, Lilpopami, Modrzejowskiemi, Ostrowieckimi, Starachowicami, Norblinem i Haberbuschem.

Takiego ożywienia w tym dziale już od dłuższego czasu nie można było zaobserwować.

Dewizy: Amsterdam 358.50—358.70—358.65, Berlin 211.25—210.90, Gdańsk 172.80—172.85—172.80, Bruksela 124.22—124.05, Kopenhaga (notowanie tylko z 24 b. m.), Londyn 26.08—26.10—25.98, Medjolan 45.39, Nowy Jork 5.22¹/₈—5.24—5.24, Kabel 5.22⁹/₈—5.24—5.24, Paryż 34.87—34.89, Praga 21.99—22.01, Sztokholm 134.65—134.15, Zurich 172.59—172.70.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Budowlana 45—46.25, Dolarówka 52.55—53.20—53, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 117.50—117.90—117.40 (pełne serje 121—119.50), 5% Poż. Konwersyjna 66.75—68.20—67.75, 5% Konw. Poż. Kolejowa 60—61.50—61.25, 6% Poż. Dolarowa 72.25—73.75—73.63, 7% Poż. Stabilizacyjna 73.38—73—74.25 (odcinki po dol. 100 — 74.75—75.50). Listy zast. Państw. Banku Rolnego oraz listy zast. i oblig. komunal. Banku Gosp. Krajowego: 7% — 83.25, 8% — 94, 8% Oblig. budowl. B. G. K. — 93.

Prywatne papiery lokacyjne: 8% list. zast. Tow. Kred. Przem. Polskiego 74.50—73.75—75, listy zast. Ziemskie: 4% — 46.25, 4½% — 53.50—54.75, 8% — 48—48.75, 7% dolarowe 49.50—51—49.88, listy zast. m. Warszawy: 68—66.75, 5% — 70.50—72—71.50, 5% z 1933 r. 61.75—63—62.50, 5% listy zast. m. Lublina z 1933 r. 45.50—46.25, 5% listy zast. m. Łodzi z 1933 r. 54.50—54—54.25, 5½% Obligacje m. st. Warszawy VII poz. 53.50.

Akcje: Bank Polski 93—97—94.50, Warsz. Tow. Fabr. Cukru

24.50—27, Warsz. Tow. Kop. Węgla 13—13.50—13.25, Lilpop 10.15—10.60—10.25, Modrzejów 4, Ostrowieckie 20—21.50, Starachowice 12.15—13—12.40, Norblin 31.50, Haberbusch 34.25—34.

Obroty nieurzędowe: 8% Poż. z 1925 r. (Dillon) 84.50—85.50—85, 7% Poż. Śląska 65—67.50, 7% Poż. m. st. Warszawy 63.50—65, 5% Renta Ziemska 66 w żądaniu, 65 w płaceniu, 6% Bony m. st. Warszawy I 86, II — 81.

Rynek prywatny: Banknoty: amerykańskie (Stan. Zjedn.) 5.20¹/₂—5.22¹/₂—5.22¹/₂, angielskie 26.08—25.93¹/₂—25.95, austriackie 99—98.75—98.85, czechosłowackie 21.80—21.77, francuskie 34.83¹/₂—34.84, niemieckie 195—194.50, sowieckie 111—114—113, szwajcarskie 172.45—172.50.

Monety: rubel złoty 4.58—4.58¹/₂—4.58¹/₂, rubel srebrny 1.45, dolar złoty 8.91.

GIEŁDY ZAMIEJSKOWE.

(20.IX — 27.IX).

ŁÓDŹ (z 22.IX).

Banknoty dolarowe 5.20. 3% Prem. Poż. Budowlana 45, 5% Poż. Konwersyjna 66.75, 7% Poż. Stabilizacyjna 72.40.

KRAKÓW.

Dolarówka 52.80, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 118.50—118.25 Akcje Banku Polskiego 97, Sierszańskie Zakł. Górn. 7.

LWÓW.

Listy zast. Tow. Kred. Ziem. we Lwowie: 4% — 44, 4½% — 52.

POZNAŃ.

5% Poż. Konwers. 65.80—66.30 listy zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego: 4½% dolarowe Serji K. z 1933 r. 47, 4½% dolarowe w złocie serji K. z 1933 r. 46, 4% Konwert. ostempl. 44.25.

6% POŻYCZKA NARODOWA

Znaczna ilość podań, składanych do Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej w sprawie umożliwienia skupu lub zastawu obligacji Pożyczki Narodowej, nie odpowiada warunkom obwieszczenia Komisarza w sprawie skupu i zastawu z dn. 22 sierpnia r. b. ogłoszonego w „Monitorze Polskim“ Nr. 198 z 30.8. 1934 r. poz. 257.

Wobec powyższego Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej podaje do wiadomości, że rozpatrywane będą jedynie podania, odpowiadające wymaganiom wspomnianego obwieszczenia, a na podania, warunkom tym nieodpowiadające, nie będą udzielane odpowiedzi.

Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH

Londyn. Walory przemysłu brytyjskiego stale zwyżkują. Podobnie, jak w zeszłym tygodniu, pożyczki brazylijskie absorbują giełdę. Z papierów międzynarodowych najmniej chwiejne: Brazilian Traction i Canadian Pacific. Doskonale stoją akcje naftowe. Kopalnie złota — niejednolite.

zapewnienia o trwałości pozycji franka. W wymianach funt sterlingów waha się w granicach 74 fr. 67—74 fr. 72, zaś dolar od 14 fr. 98¹/₂—15 fr. 01¹/₂. Inne dewizy niezmiennione. Akcje złota zwyżkują.

Paryż. Deklaracja Doumergue'a przyczyniła się do powstrzymania normalnych obrotów, mimo

Berlin. Rynek tutejszy jest ostatnio bardzo mało aktywny. Akcje Banku Rzeszy utrzymują się na wysokim poziomie i są przedmiotem poważnych transakcyj. Wahania kursowe w granicach ½%—1%.

Terminarz Akcjonariusza

Zebrania.

1 października.

Cukrownia Chełmża, Sp. Akc. — o godz. 10.30 w Hotelu Pomorskim w Chełmży.

2 października.

Sp. Akc. „Mikuliczyn“, Zakłady dla Przemysłu Drzewnego — o godz. 16-ej w sali posiedzeń Powszechnego Banku Kredyto-

wego we Lwowie przy ul. Jagiellońskiej 7.

8 października.

Sp. Akc. Browar w Częstochowie dawniej K. „Szwede“ — nadzwyczajne — o godz. 18-ej w kancelarii notariusza Karola Hettlingera w Warszawie przy ul. Kapucyńskiej 6.

Biuletyn Izby Przemysłowo-Handlowej

W WARSZAWIE

Wyszedł z druku biuletyn Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie za sierpień r. b. i zawiera treść następującą:

Finansowanie wywozu wytworów średniego i drobnego przemysłu, handlu i rzemiosła; sytuacja gospodarcza okręgu Izby Przem.-Handl. w Warszawie w miesiącu sierpniu 1934 r.; Działalność Związku Izby Przemysłowo-Handlowych R. P. i Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie do dnia 31 sierpnia 1934 r.; XVIII plenarne zebranie Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie; Wybory do Izby Przem.-Handl. w Warszawie. Sprawy ogólnej polityki gospodarczej, skarbowe, traktatów handlowych, z ustawodawstwa celnego, handlu zagranicznego, socjalne, z zakresu służby, zaświadczeń, z zakresu szkolnictwa zawodowego; Współdziałanie w pracach Międzynarodowej Izby Handlowej; Udział Izby w wykonywaniu ad-

ministracji stosunków gospodarczych; Ustalenie stanu faktycznego; Kalendarzyk posiedzeń; Działalność informacyj gospodarczych i bibliograficzny.

P.K.O. obniża taryfę obrotu czekowego

Rada Zawiadowcza P. K. O. na posiedzeniu, odbytem w dniu 27 września b. r., po załatwieniu szeregu spraw bieżących, uchwaliła obniżyć z dniem 1 października b. r. stawki opłat za чеки kasowe. Obecnie taryfa wynosić będzie za wypłaty:

do 100 zł. — 10 gr.
od 100 zł. — 1000 zł. — 20 gr.
powyżej 1000 zł. — 50 gr.

Zmiana opłat P. K. O. świadczy dobitnie o tem, iż Instytucja ta, jak zwykle zresztą, we wszystkich swych zarządzeniach idzie jaknajdalej na rękę szerokim warstwowi społeczeństwa, uwzględniając jego istotne potrzeby i postulaty.

LOSOWANIA**Bony Funduszu Inwestycyjnego**
po zł. 25 wart. nom.Losowanie z dnia 27 września
1934 roku.Nr. Nr. 2085 14139 20307
20672 25774 27576 34696.Wylosowano siedem numerów
Bonów dla każdej z 10 seryj wy-
granych, łącznie więc 70 sztuk.
Wypłata natychmiastowa po
zł. 100 na każdy Bon.**7 proc. Pożyczka Kolejowa**Losowanie z dnia 1 września
1934 roku.Nr. Nr. 1870 3081 3105 4638
4939 5441 5816 6373 6694 10414
11311 14303 14524 17673 łącznie14 obligacyj po zł. w zł. 500
wart. nom.Nadto umorzono w drodze
wykupu w tymże terminie 144
obligacyj po zł. 500 wart. nom.**2 procentowa Premjowa Pożyczka**
m. Brukseli z 1905 r. po fr. 100Losowanie z dnia 14 lipca 1934
roku.

Amortyzacja.

Serje: 639 2465 3521 5331 7338

7642 9081 9432 10064 12052

13001 14280 17720 17813 18052

18913 20054 20092 20487 21209

21693 21875 22111 23818 23943

24056 24652 26603 27325 28718

29401 29500 31960 32200 35501

36453 37022 38506 38721 38817

39754 40080 40996 41249 41534

41921 44990 45692 46128 47559

47714 48674 49376 50119 50472

50529 52166 52495 55024 55228

56368 56380 57506 57741 57792

58338 60051 60484 60658 61507

61872 62948 63065 63460 63533

64574 65668 66049 66461 66731

67502 68861 70508 72702 73768

74421 76015 76483 79300 82117

82257 83476 84694 85633 85786

88141 88249 89556 90565 90844

90886 91235 92209 93435 93865

94093 96138 96338 97256 97646

97667 98168 98342 102941

104664 105596 105945 106536

107625 108076 110199 110825

111364 111953 112232 113213

114005 114554 114816 115042

116240 116425 116653 117293

118564 118936 119269 119805

121980 122094 123932 124041

124464 125483 127967 128358

128446 128691 129995 130116

130156 130375 130853 130961

132107 132614 132654 133706

133980 135471 135730 136232

136502 136818 139898 140442

140584 140857 143381 143672

144363 146366 147262 148158

148170 148759 149217 149891

150978 152912 153337 153899

153938 155061 156107 156322

157671 157929 158214 158372

158553 159393 159588 160492

162660 164040 164085 165863

166042 166625 167132 167197

167258 167796 168060 168260.

Wypłata po fr. 110.

Wygrane:

Na fr. 50.000. S. 144363 Nr. 9.

Na fr. 2.500. S. 60051 Nr. 5.

Na fr. 1.000. S. 47559 Nr. 18.

Po fr. 500. S. 27325 Nr. 6, S.
118936 Nr. 2.

Po fr. 150. S. 9081 Nr. 8, S.

10064 Nr. 7, S. 27325 Nr. 4, S.

37022 Nr. 12, S. 41921 Nr. 12,

S. 50529 Nr. 2, S. 56380 Nr. 25,

S. 57506 Nr. 20, S. 66461 Nr. 23

S. 97667 Nr. 14, S. 105945 Nr.

14, S. 108076 Nr. 19, S. 112232

Nr. 8, S. 130853 Nr. 21, S.

132654 Nr. 16, S. 135730 Nr.

18, S. 139898 Nr. 5, S. 148170

Nr. 5, S. 153337 Nr. 5, S. 157671

Nr. 13.

Wypłata od dnia 2 stycznia
1935 r.**Z instytucyj kredytu długoterminowego**

Tow. Kredytowe m. Radomia.

Stan obiegu listów zastawnych
na 31 sierpnia 1934 r.:5% (dawnych) zł. 674.355, 10%
(skonwert. na 5%) zł. 4.555.800.Na dzień 31 sierpnia 1934 r.
suma zaległych rat od pożyczek
wynosiła:

z zalegającą I ratą:

5% przedw. zł. 3.556.55

10% skonw. na 5% zł. 27.686.70

5% dodat. ze skonw.

zaległości zł. 3.099.20

razem zł. 34.342.45

z zalegającą II ratą:

5% przedw. zł. 8.526.93

10% skonw. na 5% zł. 52.405.81

5% dodat. ze skonw.

zaległości zł. 7.466.12

razem zł. 68.398.86

z zalegającą III ratą:

5% przedw. zł. 61.578.07

10% skonw. na 5% zł. 266.248.84

razem zł. 327.826.91

Losowanie Obligacyj m. st. WarszawyZarząd Miejski w mieście sto-
łecznym Warszawie podaje do
wiadomości, iż w dniu 1 paź-
dziernika 1934 r. odbędzie się lo-
sowanie następujących obligacyj:Poż. Konwers. m. st. Warszawy
I 4½ na zł. 110.390.
II 4½ na zł. 21.014.
III 4½ na zł. 39.235.
V 4½ na zł. 53.931.50.VI 6% na zł. 165.825.
VII 5½ na zł. 78.450.
VIII 6% na zł. 72.704.
IX 6% na zł. 20.900.
Poż. Inw. Szkolna z 1925 r.
I serji 8% na zł. w zł. 41.710.
II, serji 8% na zł. w zł. 41.710.
III serji 8% na zł. w zł. 41.710.
IV serji 8% na zł. w zł. 41.710.
Ogółem na sumę zł 562.449.50
oraz na zł. w zł. 155.840.**Zastrzeżone papiery**

przez Urząd Śledczy.

3% Prem. Poż. Budowlana I em.

Nr. Nr. 24173 26829 79964
111075-078 11080 111385 111392
117725 120297 191968 223557
307274 316809 316826 350973
403998 — 404000 409101 409102
409104 — 106 409108 — 114
504734 504735 531163 — 166
531168 — 171 710850 712904 —
907 716896 751028 783362
835584 835585 927442.

4% Prem. Poż. Dolarowa III serji

Nr. Nr. 349508 349509 349516
— 519 428670 595459 781116
1061378 1061379 1061381
1061383 1061385 1061387
1061391 1090644 1090647
1090650 1090654 1090655
1090658 — 660 1090664 1110147
1117611 — 615 1210086 1380077

6% Oblig. Poż. Narodowej.

Po zł. 50. Nr. Nr. 480337 —
349.(Urząd Śledczy d. 20, 22 i 24.9.34
Nr. K. 2 — 540/34 ; K. 2 —
545/34 K. 2—540/34).

Wzbronienie wypłat.

Wydział V Sądu Okręgowego
w Warszawie wzbronił wszelkich
wypłat oraz dokonywania jakich-
kolwiek transakcyj:5% Państw. Poż. Konwersyjną z
1924 r.Na zł. 500. Nr. 4107440.
Na zł. 100. Nr. 4255080.Po zł. 10. Nr. Nr. 3633075 —
077.

5% L. Z. Tow. Kred. m. Warsz.

Po zł. 1500. Nr. 20883 20887.

Na zł. 500. Nr. 51222.

Po zł. 200. Nr. Nr. 88599

88600 88606.

Po zł. 100. Nr. Nr. 116044

116045.

Akc. Cukrowni „Krasiniec“

Wart. nom. zł. 225 każda. Ser.

II Nr. 1350—1549.

(Mon. Pol. Nr. 217, 220, 222

z 21 25 i 27.9. 1934 r.).

Ogłoszenie Banku Polskiego.

Bank Polski unieważnia w

myśl art. 8 swego statutu:

Akcje Banku Polskiego

Nr. Nr. 34267 220445 477251

— 252 872541 oraz odwołując za-

strzeżenie, zamieszczone w Mo-

nitorze Polskim Nr. 98 z 28.4.

oraz Nr. 207 z 10.9. 1934 r. od-

nośnie akcji Banku Polskiego Nr.

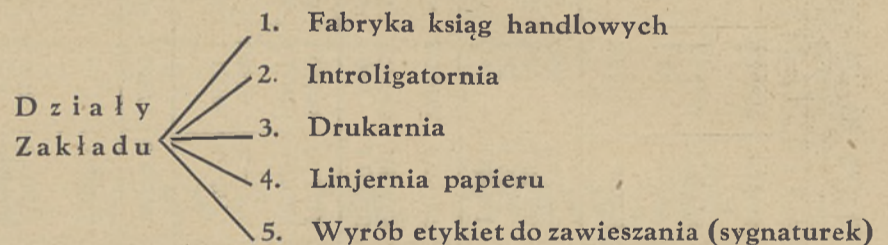
51277 716401—425.

(Mon. Pol. 217 i 221 z 21 i 26.

9. 1934 r.).

105 lat!! EGZYSTENCJI 105 lat!!**J. LEŚNIEWSKI** dawniej **W. KREUSCH**

poleca wyroby swego zakładu przemysłowego.



Fabryka ul. Nowogrodzka 78 tel. 696-35

Magazyn fabryczny ul. Senatorska 37 tel. 614-04

(Plac Bankowy, gm. Ord. Zamoyskich)

Tanio!! Solidnie!! Tanio!!**WAŻNE****dla posiadaczy papierów procentowych**Redakcja Gazety Giełdowej i Losowań podaje do wiadomości osób
i instytucyj zainteresowanych, że przystąpiła do sporządzenia wykazu za-
strzeżonych przez władze sądowe i administracyjne polskich papierów
procentowych państwowych, samorządowych oraz instytucyj kredytu dłu-
goterminowego.Wszelkie uwagi co do sposobu sporządzenia takiego wykazu Redakcja przyjmować będzie
z wdzięcznością.

Po rozpoczęciu druku podane będą bliższe szczegóły.

